

ET KNALD.

Farceoperette i 3 Akter af Peter Sørensen.

Musiken af Joh. Strauss.

(1875. Kasino.)

Allegretto moderato.

Hannibal.

I.

1. Den Mand, hvem Mu-ser ne har kær, er y-derst sjelden Mil-lio-nær..... det
 2. At spi-se sjeldent bru'er vi, paa Lab-ben gerne su'er vi..... øg

1. føl-ges ik-ke ad. Det er nu den-ne Ver-densGang, at et Ta-lent af før-ste Rang
 2. det er Lap-pe ri. Jeg læn-ge har smagt Eø-de ej, der-for jeg hug-ged' den i mig,

1. faar meget sjeldent Mid-dags mad; Laur-bær-bla-de fat-tes ej, men der
 2. ja undskyld, at jeg var saa fril Ste-gen van-dred' Kø-dets Gang, Gaa-sen

Tempo di Valse. Moderato.

2da volta *f*

1. mång-ler Svi-ne steg. 1 og 2. } Og der-for maa man pas-se paa, at ik-ke Hu-
 2. sang sin Sva-ne-sang. } Nu som De ser, der er ej mer paa Bordet end

1. mæ-ret man ta-ber. Paa Kun-stens Vej man øn-sker sig tidt Boeuf, se
 2. den Kan-de la-ber, o fik jeg mig snart saa-dan Steg i-gen, se

1. *pp* 2. *br*

1. a - ber det faar man ej! Og
2. a - ber det faar man ej! Nu

a - ber det faar man ej.
a - ber det faar man ej.

D.C.

Allegro non troppo.

Hansen.

II. *p* *p marcato.*

1. For at et Ho - tel kan staa sig godt, man
2. Jeg ær - grer mig haa - de Nat og Dag, det

1. Ver - ten svært hænge i, det fik nu at væ - re, naar jeg blot for Gæ - ster ku' være
2. Wirtschafft hu - er mig ej, at gø - re de Snøbler til Be - hag, det pas - ser ik - ke for

1. fri De gør et Mudder, et rædsomt Staa - hej, der bli - ver skældt og smældt, hver -
2. mig. Ved Middags - bordet jeg tro - ner saa flot, men sul - ten der - fra gaar, for

Led. * Led. * Led. *

poco meno mosso.

1. gang de rei - ser, saa ønsker blot jeg, det var til Hæk - ken - feldt. Paa
2. naar med Retter - ne det er lidt smaat, jeg paa Tal - lerk - nen faar. Tank

1. Pin - de maa be - stan - dig jeg staa, der hjæl - per in - gen Snak, og gør de mig U - lej - lig - hed, maa jeg
2. midt om Vint' ren vil de ved Gud ha' Jord - bær, Hummer, Laks og skæl - der mig saa læ - ster - lig ud, hvis

1. si - ge dem tu - sind Tak, og gør de mig U - lej - lig - hed, maa jeg si - ge dem tu - sind
2. ik - ke de faar det straks, de skæl - der mig saa læ - ster - lig ud, hvis ik - ke de faar det

pp *poco*
1. Tak. Ja selv midt i de mør - ke Næt - ter kal - der de mig op i - gen: „Aa Hr.
2. straks. Men jeg im - mer saa blid og from er, og jeg sva - rer blot i - gen: „Giv blot

rit. *a tempo.*
1. Vært, aa Hr. Vært, kom her - hen⁶; men na - tur - lig - vis jeg det sæt - ter paa Reg - nin - gen, men na -
2. Tid, giv blot Tid, lil - le Ven, De skal se, De skal se, det kom - mer paa Reg - nin - gen, De skal

1. tur - lig - vis jeg det sætter paa Reg - nin - gen!
2. se, De skal se, det kommer paa Reg - nin - gen!
1. 2.

Allegro con brio.

Mine.

III.

1. Saa - snart som Champag - nen skum - mer, saa
yn - des af al - le Kvin - der, fra

1. kom - mer der Liv i Tin - gen, hav - de Du før en Kum - mer, saa har Du nu sik - kert
2. Dronnin - gen til Gri - set - ten, li - ge fra Her - tug in - der til dem, der er ved Bal -

1. in - gen. Den gør os Al - le ri - ge, den gør os Al - le li - ge, en Kon - ge og en
2. let - ten, Ma - dam - mer, Frøkner, Ko - ner, fra al - le Ver - dens Zo - ner, i Hvergarn, Fløil og

1. Tig - ger til Li - ge - mænd sig drik - ker Skænk i, skænk i Den
2. Tri - cot, de el - sker Al - le Cli - quot Skænk i, skænk i I -

1. kan Hu - ms - ret kryd - dre, og Fed - re, Børn og Mød - re de fø - ler sig som Brø - dre. } 1 2 Skænk
2. fald den var op - da - get, den E - va hav - de taget, hun hav - de Æb - let. } vra - get.

i, skænk i, skænk i..... Til Lof - tet nu Proppen fly - ve skal

med et Knald, med et Knald! jo der er Fut i den Sa - lut, end - skøndt der er in - gen

Kor.

Krudt. Til Lof - tet nu Proppen fly - ve skal med et Knald, med et Knald!

Jo der er Fut i den Sa - lut! ja....., ja Fut! Cham - pag - ne, Cham - pag - ne, Cham -

pag - nel 2. Den ja....., ja Fut.